

inspectorat, ikke vil naaes for det jydsk Postinspectorats Vedkommende; thi bliver dette Fladeindhold en 70 Qvadr. Mill mindre, end det nuværende Inspectorats, der omfatter det egentlige Kongerige Danmark (691 Qv. Mill), maa denne Lettelse dog regnes faa godt som for Intet, naar tages Hensyn til, at Administrationen vil blive besværlig, ikke alene, som alt i det Foregaaende oplyst, paa Grund af Districtets Form, men ogsaa som Følge af de forskellige Regler for Postforretningernes Gang i Jylland og Slesvig, det forskellige Sprog og den tilbeels forskellige Lovgivning.

Hvorledes nu disse Ulemper undgaaes og afhjælpes, om derved, at Slesvig forenes med Østifternes Postinspectorat, hvorved dette vil faae et Fladeindhold af 400 Qv. M., medens det jydsk Postinspectorat i faa Fald vilde omfatte 457 Qv. M., eller om ikke Slesvig helst her holdes udenfor Betragtning, og om de to Postinspectorater saaledes skulde alene omfatte Kongeriget Danmark og de i Loven til Lønning for to Postinspecteurer opførte 3,200 Rbd. og det til Contoirhold normerede Beløb deles lige mellem dem, derom tiltroer Udvalget sig ikke Indsigt nok til at fremsætte noget Forslag, hvorimod vi have troet, at burde for Tiden indfrænke os til at indstille, at af § 4 udgaaer Linierne 18 og 19 fra oven:

„B. Postinspectoratet for Østifterne:

1ste Klasse: En Postinspecteur 2,200. 300.“
og Side 5, Linierne 15, 16 og 17:

„C. Postinspectoratet for Nørrejylland:

1ste Klasse: $\frac{1}{2}$ Postinspecteur . 1,000. 150.“
hvorimod der istedet derfor paa hvert Sted indskydes:

„Til 2 Postinspectorater for Østifterne og Nørrejylland . . . . . 3,200. 450.“

Det maa da overlades Administrationen, efterat have taget Sagen paany under Overveielse, i alt Fald foreløbig at ordne den og derefter at forelægge Rigsdagen en ny Lov angaaende dette Punkt, saafremt det ikke allerede nu endelig kan ordnes.

Billiges dette Forslag, vil det iøvrigt være nødvendigt at foretage den Forandring i § 2, 3de Linie, at de der forekommende Ord „og Postinspecteur“ og i 4de Linie „2200 og 2000 Rbd.“ udgaae, og at der efter 2600 Rbd. sættes (.)

Den anden Bestemmelse i denne §, med Hensyn til hvilken Udvalget har troet at burde stille et Ændringsforslag, er den i Sens 3de og 4de Linie franedet forekommende Bestemmelse:

„Diæter til Postførere . . . 3300. Rbd.“

Vi billige nemlig af de af den ærede Finantsminister ved Sagens Forelæggelse udtalte Grunde vel ganske den for Postførerne foreslaaede Lønningsmaade, ligesom vi ogsaa ere enige i, hvad han ved samme Leilighed udtalte, at denne Lønningsmaade ikke bør komme disse Embedsmænd til Skade, men at de Diæter, de nyde som en Deel af deres Lønning, bør betragtes lige med Gage og sølgelig komme i Betragtning ved Bestemmelsen af den Pension eller de Bartpenge, der ved deres Entledigelse maatte blive dem tillagt. Men derimod kan Udvalget ikke med den ærede Finantsminister være enig i, at den Omstændighed, at disse Postførerne saaledes tillagte Diæter posteres i Loven som Lønning, skulde være tilstrækkelig til at unddrage dem fra at gaae ind under den udtrykkelige Bestemmelse i Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 4 Nr. 3, hvorefter Diæter ikke henregnes til de Embedsindtægter, som komme i Betragtning ved Pensions- eller Bartpenge-Beregning. Vi have derfor ikke troet at kunne lade det berøve ved den brugte Posteringsmaade, men ansee det nødvendigt, at der tilføies en udtrykkelig Bestemmelse om, at Diæterne, uanset hiint Bud i Pensionsloven, blive at sætte i Klasse med fast Gage, hvilket vi antage at kunne skee paa den Maade, som nedenstaaende Indstilling nærmere udviser.

Sluttelig bemærkes, at saafremt det af mig Kirk ad § 2 stillede Ændringsforslag bifaldes, vil der fremdeles være at foretage den Forandring i § 4, at Linierne 13—17 fra oven: